

عنوان طرح تحقیقاتی:

بررسی نظام‌مند اثربخشی دوکسوروبیسین بر بقا و کیفیت زندگی بیماران مبتلا به گلیوما

تاریخ خاتمه طرح: بهمن ۱۴۰۴

مجری یا محقق اصلی و همکاران با ذکر وابستگی هر فرد:

دکتر مهدیه موندنی زاده	دکتری پزشکی مولکولی	دانشیار
الیار محبوبی	کارشناسی میکروبیولوژی	دانشجو
الهام قاسمی	کارشناسی زیست فناوری	دانشجو

عنوان پیام پژوهشی (حداکثر ۲۰ کلمه):

دوکسوروبیسین؛ گزینه‌ای امیدوارکننده برای افزایش بقا در بیماران مبتلا به گلیوما

پیام کلیدی (حداکثر ۸۰ کلمه):

نتایج این مرور نظام‌مند نشان داد دوکسوروبیسین، به‌ویژه در اشکال نوین دارورسانی مانند فرم‌های لیپوزومی، می‌تواند در افزایش مدت بقا و کاهش سرعت پیشرفت گلیوما مؤثر باشد. میزان بقای کلی بیماران در مطالعات بررسی‌شده بین ۶ تا ۱۸.۵ ماه و میزان پاسخ به درمان بین ۱۹ تا ۸۸ درصد گزارش شد. با وجود نتایج امیدوارکننده، انجام مطالعات گسترده‌تر برای تأیید اثربخشی این دارو ضروری است.

متن پیام پژوهشی (حداکثر ۲۴۰ کلمه):

- اهمیت موضوع (۵۰ کلمه)،
گلیوما یکی از شایع‌ترین و تهاجمی‌ترین تومورهای مغزی است که با پیش‌آگهی نامطلوب و گزینه‌های درمانی محدود همراه است. وجود سد خونی - مغزی، دسترسی بسیاری از داروها به بافت مغز را محدود می‌کند و درمان این بیماری را با چالش مواجه می‌سازد. بنابراین شناسایی روش‌های درمانی مؤثرتر برای افزایش طول عمر و بهبود کیفیت زندگی بیماران اهمیت زیادی دارد.
- مهمترین نتایج طرح به زبان غیر تخصصی (۷۰ کلمه)
در این مطالعه، نتایج ۱۰ پژوهش منتشرشده بین سال‌های ۱۹۷۳ تا ۲۰۲۳ بررسی شد. یافته‌ها نشان داد میانگین بقای بیماران دریافت‌کننده دوکسوروبیسین بین ۶ تا ۱۸.۵ ماه متغیر بوده است. همچنین میزان پاسخ به درمان بین ۱۹ تا ۸۸ درصد و میزان کنترل پیشرفت بیماری بین ۱۵ تا ۵۸ درصد گزارش شد. نتایج حاکی از آن بود که فرم‌های پیشرفته دوکسوروبیسین، به‌ویژه انواع لیپوزومی، عملکرد بهتری در کنترل رشد تومور دارند.
- موارد کاربرد نتایج طرح (۸۰ کلمه)
این یافته‌ها می‌تواند در طراحی مطالعات بالینی جدید، توسعه سامانه‌های نوین دارورسانی به مغز و انتخاب گزینه‌های درمانی مؤثرتر برای بیماران مبتلا به گلیوما مورد استفاده قرار گیرد. همچنین نتایج پژوهش می‌تواند به محققان و متخصصان سرطان‌شناسی در توسعه درمان‌های هدفمند کمک کند.

تأثیرات و کاربردها:

- تأثیر ۱: شناسایی ظرفیت دوکسوروبیسین برای افزایش بقا در بیماران مبتلا به گلیوما.
تأثیر ۲: حمایت از توسعه فناوری‌های نوین دارورسانی برای عبور از سد خونی - مغزی.
تأثیر ۳: کمک به طراحی درمان‌های مؤثرتر برای کنترل پیشرفت تومورهای مغزی.

محدودیت‌های شواهد چه بودند؟

تعداد مطالعات موجود محدود بود و حجم نمونه در برخی پژوهش‌ها پایین گزارش شد. همچنین تفاوت در روش‌های درمانی و طراحی مطالعات، مقایسه مستقیم نتایج را دشوار می‌کند.

مخاطبان طرح پژوهشی:

متخصصان مغز و اعصاب، انکولوژیست‌ها، پژوهشگران حوزه سرطان، سیاست‌گذاران سلامت، شرکت‌های داروسازی و مراکز تحقیقاتی.
آیا این خبر می‌تواند از نظر اجتماعی، سیاسی، فرهنگی، بهداشتی، ارزش‌های دینی و قوانین سازمان غذا و دارو، تبعاتی داشته‌باشد؟

آیا این خبر می‌تواند از نظر اجتماعی، سیاسی، فرهنگی، بهداشتی، ارزش‌های دینی و قوانین سازمان غذا و دارو، تبعاتی داشته‌باشد؟
بله. نتایج این پژوهش می‌تواند در توسعه راهکارهای درمانی جدید برای بیماران مبتلا به تومورهای مغزی و ارتقای کیفیت مراقبت‌های درمانی مورد استفاده قرار گیرد، اما نیازمند تأیید بیشتر در مطالعات بالینی است.

در صورتی که این طرح منتج به مقاله شده است لینک مقاله درج شود:

<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/40437615/>

ایمیل ارتباطی و تلفن مجری اصلی طرح:

دانشیار	دکتری پزشکی مولکولی	دکتر مهدیه موندنی زاده
---------	---------------------	------------------------

منابع و مراجع : حداکثر چهار مرجع اصلی استفاده شده در طرح تحقیقاتی مورد نظر را ذکر نمایید

- Yuan Y, Xiang W, Qing M, Yanhui L, Jiewen L, Yunhe M. Survival analysis for valproic acid use in adult glioblastoma multiforme: a meta-analysis of individual patient data and a systematic review. Seizure. 2014;23(10):830-5.
- Yin AA, Cai S, Dong Y, Zhang LH, Liu BL, Cheng JX, et al. A meta-analysis of temozolomide versus radiotherapy in elderly glioblastoma patients. J Neurooncol. 2014;116(2):315-24.

۳. Zong H, Verhaak RG, Canoll P. The cellular origin for malignant glioma and prospects for clinical advancements. *Expert Rev Mol Diagn*. 2012;12(4):383-94.
۴. Louis DN, Perry A, Reifenberger G, von Deimling A, Figarella-Branger D, Cavenee WK, et al. The 2016 World Health Organization Classification of Tumors of the Central Nervous System: a summary. *Acta Neuropathol*. 2016;131(6):803-20.